

Sygn. akt II W 509/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący sędzia Andrzej Muszka

Protokolant Marta Pross

po rozpoznaniu 15 marca 2021 r.

sprawy przeciwko **J. L.**

PESEL: (...)

obwinionej o to, że:

w okresie od nieustalonego dnia 2019 roku do dnia 27 listopada 2019 roku poprzez krzyki i kłótnie z synem M. U. zakłóciła spokój i spoczynek nocny dla J. A. i T. S.

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.;

I. uznaje obwinioną **J. L.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 51 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 51 § 1 k.w. wymierza jej karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.o.w., zwalnia obwinioną **J. L.** od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 509/20

UZASADNIENIE

J. L. zamieszkuje wraz z M. U. w J. przy ulicy (...) w lokalu mieszkalnym numer (...). Bliżej nieustalonego dnia 2019 r. , nie później niż 27 listopada 2019 r. krzycząc podczas kłótni z synem M. U. zakłóciła sąsiadom – J. A. i T. S. spokój i spoczynek nocny. O zdarzeniu poinformowała Policję J. A..

dowód: zeznania świadka J. A. k. 11, zeznania świadka T. S. k. 29, zeznania świadka G. S. k. 33, zeznania świadka R. R. k. 37, notatka urzędowa k. 5, k. 6

J. L. nie była w przeszłości karana sądownie.

Dowód: dane o karalności k. 20,

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Stan faktyczny w niniejszym postępowaniu ustalony został w oparciu o wiarygodne, z uwagi na swoją obiektywność, zeznania świadków J. A., T. S., G. S. oraz R. R.. Świadkowie J. A., T. S. i G. S. zgodnie potwierdzili zakłócanie przez obwinioną krzykiem i hałasem spokoju nocnego. Nie mieli oni interesu w niezgodnym z rzeczywistym

stanem faktycznym obciążaniu treścią złożonych zeznań obwinionej. Ich wiarygodne zeznania mogły zatem stanowić podstawę ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Wiarygodne zeznania świadka R. R. pozwoliły z kolei na ustalenie, że drugą osobą, zamieszkującą w okresie objętym zarzutem z obwinioną był M. U.

Swoje ustalenia w sprawie Sąd poczynił również w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w przepisanej prawem formie. Wobec braku dowodów przeciwnych, stanowiły one wiarygodny dowód w sprawie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że J. L. w bliżej nieustalonym dniu 2019 r., nie później niż 27 listopada 2019 r. w miejscu swojego zamieszkania wyczerpała znamiona wykroczenia opisane w art. 51§1 kw, naruszając spokój i spoczynek nocny J. A. i T. S..

W ocenie Sądu nie było w niniejszej sprawie okoliczności, które kazałyby wątpić w swobodę działania, czy też podejmowania decyzji przez obwinioną. Dlatego też nie było wątpliwości, co do jej poczytalności w odniesieniu do zarzucanego jej czynu. Nie wystąpiły również okoliczności nakazujące obwinionej zachowanie sprzeczne z normą prawną. Wina, jak i sprawstwo obwinionej nie budziły zatem wątpliwości Sądu.

Przy wymiarze kary dla obwinionej Sąd miał na uwadze fakt, że społeczna szkodliwość przypisanego jej czynu jest wyższa niż znikoma. Za powyższym oznaczeniem społecznej szkodliwości zachowania J. L. przemawia bowiem fakt, że nawet konflikt rodzinny nie jest usprawiedliwieniem dla zakłócania spokoju sąsiadom.

Stosownie do treści art. 51§1 kw karą przewidzianą za popełnienie opisanego tam czynu jest kara aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowego czynu Sąd uznał, iż zasadnym będzie orzeczenie względem obwinionej kary 300 złotych grzywny. W przekonaniu Sądu będzie to bowiem wystarczające dla wdrożenia J. L. do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

Stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił J. L. od ponoszenia kosztów procesu w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.